

صانده هفتم شوال که روز جمعه بود فروزنده اختر برج حشمت و
و جلال بادشاهزاده ارجمند فرخنده خصال محمد معظم را بنیابت
خویش حکم فرمودند که باشین مقرر بمسجد جامع رفته نمازگذارند
و اوآخر روز راجه جیسفگه و محمد آمین خان میر بخشی و فاضل
خان میر سامان و راجه رکهفاته نظام امور دیوانی بارامگاه خاص
طلب فرموده دولت کورنش دادند تا چند روز دیگر هنگام تعلیم
قورش رف قدم به بیرون می بخشیدند و لمحه ایستاده جمال
جهان افراد بخلاف می نمودند و گاه دی بر فراز کرسی قرار
می گرفتند و درین ایام تقرب خان را که چندی پیش ازین
مورد عتاب خسروانه گشته از نظر التفات افتاده بود صورت فضل
و بخشایش و مشمول کرم و نواش ساخته رخصت کورنش
دادند و روز سیزدهم که وقت معهود جلوه سعادت به بیرون نمودند
بر تخت سنگ مرمری که در پیش ایوان خوابگاه مبارک است
جلوس فرمودند و جمیع بار یافتنگان انجمن غسلخانه دولت
اندوز کورنش شده باشین مقرر بر رفق تفاوت پایه و منزلت در مقام
خدمت و عبودیت ایستادند و چون شام در زمید نماز مغرب
بجماعت گذارند بعد از ادائی نماز بخلوتگاه انس خرامیدند و روز
دیگر که جمعه بود باوجود نهایت ضعف و بقیه کوفت بدستور ایام
صحت هنگام نماز بر تخت روان نشسته قرین معاون و توفیق
بسیج جامع تجشم فرمودند تا عامة خلاائق از مشاهده جمال عالم
آرای آنحضرت بدهای گرائیده از تفرق خاطر رهائی یابند و جمعه
دیگر نیز بپس و تیره عمل نموده جهان و جهانیان را امن دارا